

עמ"ת 32113/08/17 - בוריס בקשייב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 32113-08-17 בקשייב(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 285557/2017

בפני	כבוד השופט אריאל חזק
העורר	בוריס בקשייב (עציר)
	ע"י ב"כ עו"ד אייל אביטל
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אלי מימוני

החלטה

מדובר בערר על החלטת בית המשפט השלום בבאר שבע, שניתנה על ידי כב' השופטת שרה חביב ביום 2.8.17 במסגרת מ"ת 8622-07-17, לפיה נעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה, תקיפת סתם והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בעובדות כתב האישום תואר כי בתאריך 1.7.17 בסמוך לשעה 1:30, הוזמן נהג המונית משה אטיאס (להלן: "המתלונן") על ידי העורר לבצע נסיעה. העורר נסע ליעד באופקים ואסף משם קטינה ילידת 2002 עברה הוזמנה המונית, ליעד המבוקש. במהלך הנסיעה אמר המתלונן לקטינה משפט אשר הועבר לאחר מכן לידיעת העורר והדבר לא היה לרוחו. כחמש דקות לאחר שהוריד המתלונן את הקטינה ביעד המבוקש התקשר אליו העורר וביקש ממנו להגיע אליו להסיעו לפארק באופקים. המתלונן הגיע לכניסת בית העורר ובעוד ממתין לו שמע קול אישה מצוין שהיא מזמינה ניידת לשם והיתה התקהלות של מספר נוכחים במקום וביניהם אמו של העורר, אחותו ובן זוגה. בסמוך נכנס הנאשם למונית התיישב וחגר את חגורת הבטיחות תוך שידו הימנית הונחה על רגלו. המתלונן אשר הבחין בהתרחשות המוזרה שאל את העורר מה יש לו ביד, אז ובתגובה הוציא העורר משרוול חולצתו סכין בעלת אורך להב 18 ס"מ והניפה בכוונה לדקור את הנאשם. בני משפחת העורר ששהו במקום תפסו את ידו על מנת לנטרל את הסכין עד להוצאתה מידו. כל אותה העת העורר צרח לעבר המתלונן שיצא מהרכב והם ידברו בחוץ תוך שבשלב מסוים אף אחז העורר בצווארו של המתלונן והכה בו בראשו ובגופו במכות אגרופ. כל אותה העת התחנן המתלונן כי הנאשם יעזוב אותו ושאל מה עשה אך הנאשם היה בשלו. המתלונן סרב לצאת והחל בנסיעה כשהעורר ישוב לצדו אך העורר אחז בהגה והסיט את הרכב ימינה וגרם להתנגשות הרכב במדרכה ונזק לצמיג שהוחלף. המתלונן יצא לבסוף מהרכב לאחר שהעורר המשיך לצרוח עליו שיצא ונטל ממנו את המכשיר הנייד. המתלונן ניצל את חוסר תשומת הלב של העורר נכנס לרכב והחל בנסיעה כשהעורר הכניס ידו לרכב מהחלון וניסה לתקוף אותו.

בכתב הערר ובדיון מהיום- 20.8.17, טען ב"כ העורר כי מדובר בעורר צעיר שמצוי בתחילת דרכו אשר רצה להתגייס ליחידה קרבית לדבריו העורר נעדר עבר פלילי. עוד לדברי הסנגור אמו של העורר היא אם חד הורית, והעורר חש

מחויבות ולוואליות כלפיה. הסנגור טען כי נסיבות חייו של העורר הובילו אותו לעזוב את הצבא ולעזור בפרנסת האם.

לדבריו האירוע אירע באופקים, ומבוקש לשחרר את העורר לחדרה.

לדברי הסנגור יש תסקיר חיובי בעניינו של העורר, אשר מלמד כי העורר הביע חרטה והוא מבין כי עשה טעות. לדבריו העורר איבד עשתונותו לאחר שידידתו שיצאה מביתו הזמינה מונית ובמהלך הנסיעה אמר לה הנהג/המתלונן מילים לא יפות. הסנגור טען כי זו לא התנהגות אשר מאפיינת את אורח חייו של העורר. הסנגור טען כי יש לאפשר לעורר להשתחרר לחלופת המעצר בחדרה ולבחור באפיק שיקומי ולא להותירו במעצר.

מנגד טען ב"כ המשיבה כי ספק רב אם יהיה ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר אשר נכנס למונית וניסה לפגוע בנהג באמצעות סכין. לדבריו אם לא היו אנשים אשר מנעו מהעורר לבצע את זממו היתה מתבצעת עבירה חמורה יותר.

ב"כ המשיבה טען כי אמנם המעצר אינו תחליף לעונש אך הוא מהווה אמצעי שמירה על שלום הציבור. לדבריו העורר התנהג בעצבנות בעת ביצוע העבירה, ולא הצליח להירגע גם אחרי שנלקח ממנו הסכין, אלא המשיך להכות בנהג שוב ושוב.

לטענת ב"כ המשיבה הסרטון שצולם במונית מדבר בעד עצמו ומעיד על רמת המסוכנות הנשקפת מהעורר.

עוד נטען על ידי ב"כ המשיבה כי העריקות הארוכה אינה מטיבה עם העורר, והניסיון לחבר את העריקות עם המחלה לא צלח, שכן העריקות היתה לזמן ארוך והיו די אפשרויות לטפל בעניין בצבא.

ב"כ המשיבה טען כי התנהגות העורר בפני בני משפחתו בעת האירוע רק מעצימה את מסוכנותו, שהרי גם העובדה שבני משפחתו שהיו מול עיניו ובסביבתו לא מנעה ממנו להמשיך לבצע את אשר ביצע, ולכן טען כי לא ניתן לתת בעורר אמון כשהיה אצל בני משפחה אחרים.

דין והכרעה

ראיות לכאורה

כפי שצוין, הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה.

עילת מעצר וחלופת מעצר

בעניינו, מדובר בעורר שקיימות ראיות לכאורה לכך שבעת שנסע במונית, הוציא סכין מחולצתו והניפה בעודו צורח על המתלונן, כי יצא מן הרכב. עוד קיימות ראיות שלאחר שהוצאה הסכין מידו של העורר, בידי בני משפחתו, אחז בצווארו של המתלונן והיכה בראשו, תוך שהוא מאיים על המתלונן.

העובדות האמורות מקימות את עילת המסוכנות.

זאת ועוד, בעניננו לא יכולה להיות מחלוקת כפי שציין בימ"ש קמא, כי מדובר במעשים שקדם להם תכנון, עובדה שתעצים את החשש למסוכנות מצידו.

יחד עם זאת, בבואו של ביהמ"ש לבחון את שאלת שחרורו של העורר לחלופת מעצר, יהיה עליו ליתן משקל גם ליתר העובדות הנוגעות לעורר.

מדובר בעורר צעיר כבן 19, חסר כל עבר פלילי. זאת ועוד, העורר מצוי בתנאי מעצר מזה למעלה מחודש וחצי.

אבהיר, שעובדת היותו של העורר עריק מן הצבא לא יכולה להוות נתון בעל משקל הנוגע לשאלת מסוכנותו של העורר. על אף היותו של העורר יתום מאב, בחר העורר להתגייס ליחידה קרבית, שלא כרבים מבני גילו, ומשחרר העורר בעקבות שבר אישי או בעקבות מצבה של אימו לערוק מן הצבא, הוא יתן את הדין במסגרת הצבאית, אך הדבר לא אמור לעמוד לחובתו בעת שקילת שאלת מסוכנותו בעניננו.

זאת ועוד, עיון בתסקיר שירות המבחן בענינו של העורר מעלה כי בתסקירו מציין שירות המבחן את העובדה שהעורר התגייס לפני כ-8 חודשים ליחידה קרבית בחטיבת גבעתי, וכעת הוא עריק. כן מציין שירות המבחן כי העורר הינו נעדר מעורבות קודמת בפלילים, וכי הוא חש אכזבה גדולה מעצמו וחרטה גדולה על רקע המצאותו במעצר לראשונה בחייו.

עוד מציין כי העורר הינו בעלת יכולות קוגניטיביות ומילוליות תקינות, וכי ההליכים הפליליים כנגדו כיום לראשונה בחייו מהווים גורם משמעותי, מרתיע ומציב גבולות עבורו, והוא מגלה רגשות כנים של חרטה ובושה על נסיבות מצבו כיום.

יצוין לענין זה כי כבר בחקירתו בתחנת המשטרה ציין העורר כי רק רצה להפחיד את המתלונן, והתחנן שהמתלונן יובא בפניו על מנת שיוכל להתנצל בפניו על טעותו (ש' 107 לחקירה מיום 1.7.17).

מתוך האמור לעיל, ניתן לקבל את עמדת שירות המבחן שלפיה חווית המעצר הראשונה והמודעות של העורר למחירים האישיים שאותם הוא משלם, יש בהם כדי להוות גורם מציב גבולות עבורו שסייע בצמצום רמת הסיכון.

באשר לחלופת המעצר המוצעת, בתסקירו מציין שירות המבחן כי בשיחה עם הערבים התרשם כי קיימת היכרות משמעותית בינם לבין העורר, והם מבינים את משמעות תפקידם כמפקחים בחלופת המעצר.

בסיפא לתסקיר מציין שירות המבחן כי מעצר ממושך עלול להביא להדרדרות נוספת במצבו של העורר, ולפגיעה במצבו הנפשי ובנסיבות הענין יש מקום לשקול שחרורו לחלופה המוצעת הנמצאת בריחוק גאוגרפי ממקום מגוריו.

יובהר לענין זה כי בהחלטת בימ"ש קמע קבע אמנם בימ"ש קמא כי העובדה שהתנהגות בני משפחתו של העורר לא עצרה אותו מלבצע זממו תשפיע על סוגיית שחרורו, אך לענין זה אציין כי הערבים המוצעים כעת אינם הערבים שהיו מעורבים באירוע הנדון, אלא ערבים אחרים. בנוסף, אציין כי גם אותם בני משפחה שהיו מעורבים בארוע הביאו בסופו של דבר להוצאת הסכין מידו של העורר ומעורבותם מנעה הסלמת הארוע.

לאור כל האמור לעיל, מצאתי לנכון לקבל את המלצות שירות המבחן, ולקבוע כי החלטת בימ"ש קמא תבוטל, והעורר

ישוחרר לחלופת המעצר כמפורט להלן:

העורר ישוחרר לחלופת מעצר בית מלא ברח' רוטשילד 37/2 חדרה, בפיקוח סבו החורג, מר שלום אדרי, ת"ז 079396917, טלפון: 050-7282779, סבתו, תמר אדרי, ת"ז 311660302, פלאפון: 050-7359964, ודודתו, גילה מושאילב, ת"ז 310652193.

להבטחת תנאי השחרור יפקיד העורר סך של 3000 ₪, ויחתום על ערבות עצמית בסך 20,000 ₪.

כל אחד מן הערבים יחתום על ערבות צד ג' בסך 20,000 ₪.

העורר יועמד בפיקוח מעצר של שירות המבחן, לתקופה של חצי שנה, במהלכה ישולב בקבוצה לעצורי בית. כמו כן, ייבחן ע"י שירות המבחן והגורמים המתאימים, המשך עתידו ומעמדו בצה"ל.

דודתו של העורר, הגב' מושאילוב, תהיה רשאית לחתום מחר בתחנת המשטרה בחדרה, וחתימתה לא תהווה תנאי לשחרורו של העורר.

ניתנה היום, כ"ח אב תשע"ז, 20 אוגוסט 2017, במעמד הצדדים.

אריאל חזק, שופט